

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 19. listopadu 2012 (20.11)
(OR. en)**

16425/12

ENV	867
AGRI	772
DEVGEN	308
CHIMIE	85
RECH	417
ENER	476
TRANS	403
PROCIV	186
REGIO	132
MARE	11
PECHE	485
IND	195

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel: Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel,
za generální tajemnici Evropské komise

Datum přijetí: 14. listopadu 2012

Příjemce: Uwe CORSEPIUS, generální tajemník Rady Evropské unie

Č. dok. Komise: COM(2012) 673 final

Předmět: Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému
a Sociálnímu výboru a Výboru regionů
Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy

Delegace naleznou v příloze dokument Komise COM(2012) 673 final.

Příloha: COM(2012) 673 final

V Bruselu dne 14.11.2012
COM(2012) 673 final

**SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU
HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ**

Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy

{SWD(2012) 381 final}
{SWD(2012) 382 final}

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU, RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ

Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy

1. ODŮVODNĚNÍ PLÁNU: STAV VOD V EU NENÍ DOST DOBRÝ!

Voda je nezbytná pro lidský život, přírodu i hospodářství. Neustále se obnovuje, ale zároveň je to zdroj omezený, který nelze vyrobit či nahradit jinými. Sladká voda představuje přibližně jen 2 % vody na planetě a kvůli soupeřícím požadavkům na ni může do roku 2030 v celosvětových zásobách vod chybět odhadem 40 %¹.

Vodní politika EU úspěšně pomáhá naše vodní zdroje chránit. Cílem tohoto **plánu na ochranu vodních zdrojů Evropy** založeného na rozsáhlém hodnocení stávající politiky je odstranit překážky, které brání opatřením na ochranu vodních zdrojů Evropy. Plán vychází z množství informací a analýz včetně zprávy Evropské agentury pro životní prostředí (EEA) o stavu vod², posouzení plánů povodí jednotlivých členských států provedeného Komisí, přezkumu politiky pro řešení nedostatku vody a sucha³ a kontroly efektivity politiky EU na ochranu sladké vody⁴. Kromě toho je k plánu připojeno posouzení dopadů⁵. Plán je založen na rozsáhlých veřejných konzultacích, které probíhaly jak v rámci jeho tvorby, tak v rámci kontroly efektivity a zahrnovaly širokou veřejnost, zúčastněné strany, členské státy i jiné instituce a orgány EU⁶. Plán uznává, že vodní prostředí jsou v rámci EU značně různorodá, a nenavrhuje tedy žádné univerzální řešení, což je v souladu se zásadou subsidiarity. Zdůrazňuje klíčová témata, mezi něž patří zlepšení využívání půdy, řešení znečištění vody, zvýšení účinnosti využívání vody a odolnosti vůči mimořádným jevům a zlepšení správy a řízení v oblasti hospodaření s vodními zdroji.

1.1. Souvislosti politiky

Vodní politika EU již tři desetiletí úspěšně přispívá k ochraně vody. Evropané mohou bezpečně pít vodu z kohoutku a koupat se v tisícovkách přímořských středisek, řek i jezer

¹ *Charting our water future* (Mapujeme budoucnost našich vod), zpráva skupiny pro vodní zdroje roku 2030,

http://www.mckinsey.com/client_service/sustainability/latest_thinking/charting_our_water_future.

² <http://www.eea.europa.eu/themes/water/publications-2012>.

³ Zpráva Komise o provádění rámcové směrnice o vodě (2000/60/ES) – plány povodí a sdělení Komise o zprávě o přezkumu evropské politiky pro řešení nedostatku vody a sucha, přijaté společně s tímto návrhem.

⁴ Pracovní dokument útvarů Komise o kontrole efektivity politiky EU na ochranu sladké vody.

⁵ Pracovní dokument útvarů Komise – Posouzení dopadů ke sdělení „Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy“, které obsahuje úplný seznam studií, jež k tvorbě plánu přispěly.

⁶ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 3. července 2012 o „provádění právních předpisů EU týkajících se vody, které předchází potřebnému celkovému přístupu k výzvám evropského vodního hospodářství“, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0273&language=EN&ring=A7-2012-0192>. Viz také stanovisko Výboru regionů (30. června 2011) o „úloze místních a regionálních orgánů v udržitelném vodním hospodářství“, http://www.toad.cor.europa.eu/ViewDoc.aspx?doc=cdr%5cenvve-v%5cdossiers%5cenvve-v-008%5cEN%5cCDR5-2011_REV2_PAC_EN.doc&docid=2770279, a stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru (15. června 2011) o „začlenění vodní politiky do ostatních politik EU“, <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.nat-opinions.18788>

v celé EU. Znečištění z komunálních, průmyslových a zemědělských zdrojů je regulováno, díky čemuž se kvalita evropských vod podstatně zlepšila, zejména snížením nadměrného obsahu živin. V důsledku toho se na některých místech do evropských řek vrátily známé druhy ryb, např. losos a jeseter.

V roce 2000 začala rámcová směrnice EU o vodě⁷ poprvé komplexně řešit veškeré problémy, kterým čelí vody EU, tak aby bylo jasné, že hospodaření s vodou zahrnuje mnohem více než jen její distribuci a úpravu. Zahrnuje využívání půdy a hospodaření s ní, které ovlivňuje kvalitu i množství vody; vyžaduje koordinaci územního plánování jednotlivých členských států a začlenění mezi priority financování. Rámcová směrnice o vodě si stanoví za cíl dosažení dobrého stavu do roku 2015. Tento termín se blíží. Zpráva agentury EEA o stavu vod i posouzení plánů povodí jednotlivých členských států podle rámcové směrnice o vodě, které provedla Komise, se shodují na tom, že tento cíl pravděpodobně dosáhne o něco více než polovina (53 %) vod EU. Pro zachování a zlepšení evropských vod jsou tedy zapotřebí další významná opatření.

Hlavní příčiny negativních vlivů na stav vod jsou vzájemně propojeny. Patří k nim změny klimatu, využívání půdy, hospodářské činnosti jako např. výroba energie, průmysl, zemědělství a cestovní ruch, rozvoj měst a demografické změny. Ty vyvíjejí tlak v podobě emisí znečišťujících látek, nadměrného využívání vody (zatížení vodních zdrojů), fyzických změn vodních útvarů a mimořádných jevů, jako jsou povodně a období sucha, které budou bez přijetí opatření nepochybně zesilovat. V důsledku toho je ohrožen ekologický a chemický stav evropských vod, více částem EU hrozí riziko nedostatku vody a vodní ekosystémy, na jejichž službách naše společnosti závisí, mohou být zranitelnější mimořádnými jevy, jako jsou povodně a sucha. Abychom uchránili zdrojovou základnu pro život, přírodu a hospodářství a abychom ochraňovali zdraví lidí, je nezbytně nutné tyto problémy řešit.

EU se musí zaměřit na zelený růst a účinněji využívat zdroje (včetně vody), aby dosáhla udržitelného oživení po současné hospodářské a ekologické krizi, přizpůsobila se změnám klimatu a vytvořila si odolnost vůči katastrofám. Řešení těchto problémů v sobě skrývá značný potenciál pro posílení konkurenceschopnosti a růstu odvětví evropského vodohospodářství, jež zahrnuje 9 000 činných malých a středních podniků a jen v oblasti zásobování vodou poskytuje 600 000 přímých pracovních míst. Potenciál pro zelený růst existuje i v jiných odvětvích souvisejících s vodním hospodářstvím (průmyslová odvětví využívající vodu, vývoj technologie vody apod.), v nichž mohou inovace zvýšit účinnost provozu.

Šedesát procent území EU se nachází v povodích přesahujících hranice jednotlivých států. Hydrologické cykly jsou vzájemně tak propojeny, že využívání půdy v jedné zemi může ovlivnit množství srážek za jejími hranicemi. Kromě toho mají na stav vod významný dopad evropský trh, společné politiky EU i politiky členských států. Proto Komise navrhuje tento **plán na ochranu vodních zdrojů Evropy**. Jeho dlouhodobým cílem je zajistit udržitelnost všech činností, které mají dopad na vodu, a tím zabezpečit dostupnost kvalitní vody pro její udržitelné a spravedlivé využívání. Tento cíl je již různými způsoby zakotven v rámcové směrnici o vodě. Plán nám díky identifikaci překážek a způsobů jejich překonání pomůže tohoto cíle dosáhnout.

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, kterou se stanoví rámeček pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky, Úř. věst. L 327, 22.12.2000.

2. „DOBŘÍ STAV VOD“ A JAK HO DOSÁHNOUT: NĚCO LÉPE, NĚCO VÍCE, NĚCO NOVĚ

Ačkoli cíl plánu není nový, je to poprvé, kdy je k dispozici takové množství informací o stavu vod v celé Evropě, a to zejména díky vypracování plánů povodí podle rámcové směrnice o vodě a výše uvedeným posouzením. Shodně s názory zúčastněných stran tyto informace ukazují, že současný právní rámec EU týkající se vody je rozsáhlý, pružný a v podstatě schopný řešit problémy, s nimiž se vodní prostředí potýká. Je však nezbytné **lepší provádění a větší začlenění** cílů vodní politiky do jiných oblastí politiky, například společné zemědělské politiky (SZP), Fondu soudržnosti a strukturálních fondů a politik v oblasti obnovitelných zdrojů energie, dopravy a integrovaného zvládnání katastrof. Důvody stávající nedostatečné úrovně provádění a začlenění jsou složité a byly analyzovány v připojeném posouzení dopadů. Tvoří je řada vodohospodářských problémů souvisejících s nedostatečným využíváním ekonomických nástrojů, nedostatkem podpory pro zvláštní opatření, špatnou veřejnou správou a nedostatečnými znalostmi. Pouze v malém počtu případů byly zjištěny mezery, které by si žádaly **dotvoření** současného rámce novými opatřeními legislativní/právní povahy.

Je zřejmé, že úspěch přístupu navrženého plánem bude záviset na vůli členských států a na tom, co učiní pro zapojení zúčastněných stran a realizaci návrhů Komise, aby provádění stávajících právních předpisů zlepšily. V této souvislosti by při provádění rámcové směrnice o vodě měla i nadále hrát pozitivní roli společná prováděcí strategie rámcové směrnice o vodě, jež zahrnuje všechny členské státy a příslušné zúčastněné strany. Plán se snaží ze společné prováděcí strategie pokud možno vycházet, aby se usnadnilo přijímání a provádění návrhů Komise. Přestože se opírá o společnou prováděcí strategii, neznamená to však, že se Komise v souvislosti s právními předpisy týkajícími se vody vzdá své role v oblasti jejich prosazování. V závislosti na tom, jak budou členské státy při řešení nedostatků v provádění pokračovat, mohou být nezbytná řízení pro nesplnění povinností. Možná bude třeba zvážit i legislativní iniciativy.

V následujících oddílech se řeší problematické oblasti a navrhuje se další postupy, pokud jde o využívání půdy / ekologický stav, chemický stav a znečištění vody, racionální využívání vody, zranitelnost a průřezové otázky. Je však třeba mít na paměti, že jde vlastně o vzájemně propojené aspekty vodního hospodářství a navrhovaná opatření přispějí k vícero cílům. Například opatření v oblasti racionálního využívání vody a zranitelnosti by měla mít pozitivní dopady na ekologický a chemický stav a naopak.

2.1. Využívání půdy a ekologický stav vod v EU: problémy a řešení

Zpráva agentury EEA o stavu vod a posouzení plánů povodí ze strany Komise ukazují, že dobrý ekologický stav v současné době dosahuje 43 % uvedených sladkovodních útvarů a že dodatečná opatření zahrnutá do plánů by tento podíl měla do roku 2015 zvýšit na 53 %.

Ačkoli hodnocení ekologického stavu je ještě třeba zlepšit, zdá se, že nejrozšířenější tlak na ekologický stav v EU (v 19 členských státech) vyvolávají změny vodních útvarů⁸ způsobené např. přehradami pro výrobu vodní energie či vodní dopravou, odvodňováním půdy pro zemědělství a hrázemi na protipovodňovou ochranu.

Způsoby, jak tyto tlaky řešit, jsou známy a měly by se uplatňovat. V místech, kde je kontinuita říčních toků a často také migrace ryb narušena stávajícími stavbami vybudovanými pro výrobu energie, vodní dopravu či jiné účely, by měla být standardním postupem

⁸ Tzv. hydromorfologické tlaky, které postihují přibližně 40 % vodních útvarů.

zmírňující opatření, jako jsou **rybí přechody a výtahy**. Dnes se tak děje, převážně u nových staveb, v důsledku požadavků rámcové směrnice o vodě (článek 4.7), ale pro zlepšení stavu vod je důležité postupně modernizovat stavby stávající. V případech, kdy se plánují nové významné změny vodních útvarů, by se pro konkrétní záměry vedle **posuzování vlivů na životní prostředí**⁹ mělo provádět také **strategické posuzování vlivů na životní prostředí**¹⁰. Například pro vnitrostátní a regionální plány rozvoje vodní energie by se mělo provádět strategické posouzení vlivů s cílem zjistit, kam by bylo možné umístit přehrady, aby se minimalizovaly negativní účinky na životní prostředí a zranitelnost vůči riziku katastrof, nebo za účelem porovnání plánů s alternativními možnostmi rozvoje obnovitelných zdrojů energie¹¹. Podobně by se mělo provádět strategické posouzení pro plány rozvoje vnitrozemské plavby s cílem určit, které vodní cesty by se mohly využívat pro největší objem dopravy s nejnižšími environmentálními náklady a v kombinaci s jinými druhy dopravy, která by byla co nejudržitelnější¹². Komise bude na prosazování článku 4.7 obzvláště dohlížet. Přeshraniční otázky by se měly řešit rovněž v rámci vztahů EU se třetími zeměmi, a to včetně evropské politiky sousedství a rozšíření.

Tlak působený zemědělstvím a protipovodňovou ochranou lze zmírnit nebo mu zcela předejít. Je možné použít metody jako vytváření **ochranných pásem**, která přinášejí biologickou kontinuitu mezi řekami a jejich břehy, a využívání **zelené infrastruktury**, kdykoli je to možné, např. obnova pobřežních oblastí, mokřadů a zátopových oblastí, které by zadržovaly vodu, podporovaly biologickou rozmanitost a úrodnost půdy a zabraňovaly povodním a suchům. Jedná se o cennou alternativu ke klasické šedé infrastruktuře (např. nábřezím, hrázím a přehradám). Zvláštní pozornost by se měla věnovat prevenci poškozování pramenných oblastí. Jedná se o drobné vodní útvary (v nichž se líhne řada druhů ryb), které jsou podle agentury EEA často ohroženy zemědělskými pracemi (odvodňováním, zavážením) a vysycháním. Důležitou úlohu v zadržování a uchovávání vody v krajině, předcházení záplavám a erozi hrají také rybníky.

Za účelem řešení těchto otázek jsou v návrhu víceletého finančního rámce na období 2014–2020 vypracovaném Komisí¹³ obsaženy silné nástroje začleňování politik, které by mohly využívání zelené infrastruktury značně posílit. Vyčlenění 20 % rozpočtu EU na začleňování oblasti klimatu do politik EU navrhované ve víceletém finančním rámci by mělo zvýšit podporu pro všechna opatření v oblasti vody, která se týkají přizpůsobování se klimatu. Některé prvky ploch využívaných v ekologickém zájmu, jež tvoří součást návrhu Komise na ekologizaci **I. pilíře SZP**, jako jsou ochranné zóny, by mohly sloužit jako opatření pro přirozené zadržování vody, což je druh zelené infrastruktury. Tato opatření by také mohly

⁹ Směrnice Rady 85/337/EHS o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí. Úř. věst. L 175, 5.7.1985 ve znění pozdějších předpisů. Komise očekává, že nadcházející revize směrnice EIA bude rovněž přispívat k cílům vodní politiky tím, že pomůže ucelenějším způsobem určit vlivy na vodu.

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/42/ES o posuzování vlivů některých plánů a programů na životní prostředí. Úř. věst. L 197, 21.7.2001.

¹¹ Viz politický dokument týkající se rámcové směrnice o vodě a hydromorfologických tlaků, Focus on hydropower, navigation and flood defence activities - Recommendations for better policy integration (Zaměřeno na vodní energii, vodní dopravu a ochranu před povodněmi – doporučení pro lepší začlenění politiky). http://circa.europa.eu/Public/irc/env/wfd/library?l=/framework_directive/thematic_documents/hydromorphology/hydromorphology/_EN_1.0_&a=d.

¹² Viz např. Mezinárodní úmluva o ochraně Dunaje, společné prohlášení o plavbě, http://www.icpdr.org/main/sites/default/files/Joint_Statement_FINAL.pdf.

¹³ http://ec.europa.eu/budget/reform/commission-proposals-for-the-multiannual-financial-framework-2014-2020/index_en.htm.

finančně podporovat **Fond soudržnosti a strukturální fondy** jako alternativu k šedé infrastruktuře. Návrh nového **Evropského námořního a rybářského fondu** zahrnuje opatření pro rozvoj udržitelné akvakultury poskytující podporu ochraně a zlepšování životního prostředí, biologické rozmanitosti, udržování krajiny a tradičních charakteristik akvakulturních oblastí.

Návrhy Komise týkající se víceletého finančního rámce je nutné podpořit a více konkretizovat v prováděcích pravidlech. Členské státy musejí při vyjednávání dohod o partnerství s Komisí pro plánování výdajů z fondů EU zajistit cílům vodní politiky dostatečnou prioritu.

Za účelem rozšíření zelených infrastruktur by členské státy měly zesílit své úsilí o začlenění politiky na vnitrostátní úrovni. Měly by plně využívat plány povodí, které vyžadují integrovaný přístup k řízení vodních zdrojů v různých oblastech politik, jako je zemědělství, akvakultura, energetika, doprava a integrované zvládání katastrof. Komise navrhuje vypracovat na podporu tohoto integrovaného přístupu **pokyny společné prováděcí strategie týkající se opatření pro přirozené zadržování vody** a rovněž zvaží vypracování pokynů, které zajistí přiměřenou úroveň ochrany měkkýšových vod.

Druhý nejčastější tlak na ekologický stav v EU (v 16 členských státech) způsobuje **nadměrný odběr vody**. Povolení k využívání nadměrného množství vody poskytovaná uživatelům v povodích na základě nadhodnocení množství, které je k dispozici, nebo v důsledku ekonomických či politických tlaků by se mělo odlišit od odběru vody, který je nelegální, protože probíhá bez povolení nebo v rozporu s daným povolením.

Aby bylo možno řešit otázku **povolení k využívání nadměrného množství vody**, je v mnoha povodích v EU třeba vystavět kvantitativní vodní hospodářství na mnohem pevnějších základech. Konkrétně jde o určení **ekologického průtoku**, tj. množství vody, které vodní ekosystém potřebuje, aby se i nadále rozvíjel a poskytoval služby, které potřebujeme. Pro to je zásadní uznání, že kvalita a množství vody jsou v rámci koncepce „dobrého stavu“ úzce propojeny. Na úrovni EU však neexistuje žádná definice pro ekologický průtok ani jednotná představa toho, jak by měl být vypočten, přestože to jsou základní předpoklady pro jeho jednotné uplatňování. Pro odstranění tohoto nedostatku navrhuje Komise vypracovat v rámci společné prováděcí strategie rámcové směrnice o vodě **pokyny** s využitím otevřeného a participačního procesu. Poté, co se stanoví jednotná definice a metodika výpočtu, měly by se použít v příštím cyklu plánů povodí, který má být přijat do konce roku 2015.

Pokud jde o problematiku **nelegálního odběru**¹⁴, ačkoli je úkolem členských států, aby využily všech prostředků k prosazování evropských i vnitrostátních právních předpisů, při určování oblastí, které jsou zavlažovány v daleko vyšší míře, než jakou umožňují vnitrostátní povolení nebo jaká je možná bez povolení, by jim mohly značně pomoci satelitní snímky a z nich získané informace, jaké poskytuje například program Globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti (GMES). Komise proto navrhuje spolupracovat s členskými státy, které se potýkají s problémem nelegálního odběru, s cílem navrhnout **služby GMES**, které plně využijí informace na úrovni členských států pro odhalování nelegálního odběru.

Tabulka 1

¹⁴ Je obtížné získat spolehlivé údaje o nelegálním odběru, avšak podle španělského ministerstva životního prostředí bylo v roce 2006 ve Španělsku 510 000 nelegálních studní (WWF, *Illegal water use in Spain. Causes, effects and solutions* (Nelegální využívání vody ve Španělsku: příčiny, důsledky a řešení), květen 2006).

Opatření navrhovaná plánem	Kdo je provede?	Do kdy?
Vypracovat pokyny společné prováděcí strategie týkající se opatření pro přirozené zadržování vody (zelená infrastruktura).	Komise, členské státy a zúčastněné strany	2014
Ekologický I. pilíř SZP na podporu opatření pro přirozené zadržování vody (prostřednictvím ploch využívaných v ekologickém zájmu).	Komise a členské státy	Od roku 2014
Využívat strukturální fondy a Fond soudržnosti, jakož i půjčky od EIB na podporu opatření pro přirozené zadržování vody	Komise, EIB a členské státy	2014–2021
Vypracovat pokyny společné prováděcí strategie týkající se ekologických průtoků (a vodního účetnictví).	Komise, členské státy a zúčastněné strany	2014
Využívat služby GMES ke zjištění nelegálního odběru.	Komise a členské státy	Od roku 2013

2.2. Chemický stav a znečištění vod v EU: problémy a řešení

Informace o chemickém stavu uvedené v plánech povodí nejsou dostatečně jasné, aby bylo možné stanovit rok 2009, kdy byly plány přijaty, jako rok základní. Ačkoli za posledních 30 let se chemická kvalita vodních útvarů zlepšila, situace s ohledem na prioritní látky, které jsou základem pro posuzování chemického stavu podle rámcové směrnice o vodě, nesplňuje očekávání.

Z hodnocení **chemického stavu** vyplývá, že u velké části (přibližně 40 %) vodních útvarů je stav **neznámý**. Sledování je v mnoha členských státech zjevně nedostatečné a nesprávně prováděné, zejména v případech, kde se nesledují všechny prioritní látky, kde je počet sledovaných vodních útvarů velmi omezený a/nebo kde je nevhodný výběr složky vodního prostředí, v níž jsou tyto látky sledovány.

Splnění **povinnosti sledování** podle rámcové směrnice o vodě je zásadní pro zajištění řádného rozhodování, zejména vzhledem k tomu, že náklady na sledování jsou řádově mnohem nižší než náklady plynoucí z přijetí nevhodných rozhodnutí.

Před rámcovou směrnicí o vodě řešila EU významné chemické a jiné znečištění vodního prostředí, z bodových zdrojů i rozptýlené, pomocí několika právních předpisů, včetně **směrnice o čištění městských odpadních vod¹⁵, směrnice o dusičnanech¹⁶, směrnice o**

¹⁵ Směrnice Rady 91/271/EHS o čištění městských odpadních vod. Úř. věst. L 135, 30.5.1991.

¹⁶ Směrnice Rady 91/676/EHS o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů. Úř. věst. L 375, 31.12.1991.

přípravcích na ochranu rostlin¹⁷ a směrnice o průmyslových emisích¹⁸. Tyto směrnice chrání vodní zdroje před znečištěním živinami a/nebo dalšími chemickými látkami ze zemědělství, domácností a průmyslu.

I když se v provádění těchto směrnic významně pokročilo, nebylo dosaženo úplného souladu, což brání splnění jejich environmentálních cílů. Rozptýlené znečištění a znečištění z bodových zdrojů stále představují značný tlak na vodní prostředí, a to asi u 38, resp. 22 % evropských vodních útvarů. Eutrofizace v důsledku nadměrného zatížení živinami i nadále významně ohrožuje dobrý stav vod, jelikož v 17 členských státech se obohacování živinami vyskytuje přibližně u 30 % vodních útvarů. Na ochranu před touto hrozbou je třeba rozšířit zranitelné oblasti (oblasti ohrožené dusičnany) a posílit akční programy. Důležité je rovněž zlepšit míru plnění požadavků na čištění odpadních vod prostřednictvím dlouhodobého plánování investic a prováděcích plánů (včetně fondů EU a půjček EIB). Vnitrostátní orgány by měly zajistit, aby vydávaná povolení průmyslových emisí stanovila mezní hodnoty emisí, které jsou v souladu s nejlepšími dostupnými technikami a zohledňují příslušné cíle vodní politiky.

Právní předpisy EU o chemických látkách (REACH)¹⁹ a o přípravcích na ochranu rostlin a biocidech²⁰ uznaly nutnost posoudit rizika, která představují pro vodní prostředí, a případně jejich používání omezit nebo je vůbec nepovolit. V každém případě by se měla dávat přednost preventivním opatřením před řešeními následnými (odstraňováním následků).

Směrnice o udržitelném používání pesticidů²¹ byla v návrzích Komise na reformu SZP určena pro možné zařazení do mechanismu podmíněnosti. Účinné prosazování této směrnice by mohlo doplnit opatření přijatá v rámci právních předpisů o přípravcích na ochranu rostlin a přispět k dalšímu snížení znečištění vod způsobené používáním přípravků na ochranu rostlin. Proto je důležité, aby měl návrh Komise na zařazení této směrnice do mechanismu podmíněnosti podporu.

Pokud jde o právní předpisy o **léčivech**, existuje rozdíl mezi environmentální ochranou poskytovanou podle právních předpisů o humánních²² a o veterinárních²³ léčivých přípravcích. Obojí vyžadují hodnocení environmentálních rizik a individuální posouzení

¹⁷ Směrnice Rady 91/414/EHS o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, Úř. věst. L 230, 19.8.1991, zrušená nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, Úř. věst. L 309, 24.11.2009.

¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES o integrované prevenci a omezování znečištění. Úř. věst. L 28, 29.1.2008, bude nahrazena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích, Úř. věst. L 334, 17.12.2010.

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES o uvádění biocidních přípravků na trh, Úř. věst. L 123, 24.4.1998, bude nahrazena nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 o uvádění na trh a používání biocidních přípravků, Úř. věst. L 167, 27.6.2012.

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství k dosažení udržitelného používání pesticidů, Úř. věst. L 309, 24.11.2009.

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, Úř. věst. L 311, 28.11.2001.

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků, Úř. věst. L 311, 28.11.2001.

potřeby ochranných opatření²⁴, ale pouze u veterinárních léčivých přípravků může povolení problematiku životního prostředí zohlednit. Znečištění životního prostředí rezidui léčivých přípravků je stále větším problémem. Komise má o rozsahu tohoto problému předložit zprávu spolu s posouzením, zda je nutná změna právních předpisů EU o léčivých přípravcích nebo jiných právních předpisů EU²⁵. Na základě dostupných informací navrhla Komise dne 31. ledna 2012 změnu směrnice o normách environmentální kvality a rámcové směrnice o vodě²⁶, jíž se mimo jiné přidává na seznam prioritních látek podle uvedených právních předpisů 15 látek, z toho tři léčiva. Tato změna po svém přijetí posílí úlohu rámcové směrnice o vodě při určování rizik pro vodní prostředí nebo jeho prostřednictvím. Poskytne také údaje ze sledování, které budou užitečné pro přípravu dalších opatření.

Tabulka 2

Opatření navrhovaná plánem	Kdo je provede?	Do kdy?
Rámcová směrnice o vodě: prosazovat požadavky na podávání zpráv.	Komise	Probíhá
Směrnice o dusičnanech: rozšířit zranitelné oblasti a posílit akční programy.	Členské státy	Probíhá
Směrnice o čištění městských odpadních vod: zlepšit míru plnění požadavků na čištění odpadních vod prostřednictvím dlouhodobého plánování investic (včetně fondů EU a půjček od EIB). Vypracovat prováděcí plány.	Členské státy (u fondů EU rovněž Komise, u půjček EIB) Členské státy a Komise	2018 2014
Směrnice o průmyslových emisích: zajistit, aby vydávaná povolení průmyslových emisí stanovila mezní hodnoty emisí, které jsou v souladu s nejlepšími dostupnými technikami a zohledňují příslušné cíle vodní politiky.	Členské státy	Od roku 2016
Směrnice o udržitelném používání pesticidů: přidat do mechanismu podmíněnosti v rámci	Rada, Evropský parlament a Komise	Jakmile budou splněny podmínky v návrhu Komise (tj.

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, Úř. věst L 136, 30.4.2004.

²⁵ Viz bod odůvodnění 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/84/EU, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, pokud jde o farmakovigilanci, Úř. věst L 348, 31.12.2010, a bod odůvodnění 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1235/2010, kterým se mění, pokud jde o farmakovigilanci humánních léčivých přípravků, nařízení (ES) č. 726/2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky, a nařízení (ES) č. 1394/2007 o léčivých přípravcích pro moderní terapii, Úř. věst. L 348, 31.12.2010.

²⁶ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2000/60/ES a 2008/105/ES, pokud jde o prioritní látky v oblasti vodní politiky. KOM(2011) 876, 31.1.2012.

SZP.		nejdříve v roce 2014)
Léčiva: předložit zprávu o léčivech a životním prostředí.	Komise	2013
Směrnice o normách environmentální kvality: přijmout návrh Komise na změny.	Rada a Evropský parlament	2012–2013

2.3. Racionální využívání vody v EU: problémy a řešení

Udržitelné využívání evropských vod, zejména v ohledu kvantitativním, je pro vodohospodáře vzhledem ke globálním jevům, jako jsou změny klimatu a demografický vývoj, skutečnou výzvou. Zpráva agentury EEA o stavu vod zdůrazňuje znepokojivé vývojové tendence, které ukazují nárůst a větší rozšíření **nedostatku vody a zatížení vodních zdrojů**, které v roce 2030 podle očekávání zasáhnou přibližně polovinu evropských povodí. Proto by se kromě lepšího povolování využívání vodních zdrojů na základě ekologických průtoků měla přijmout **opatření k racionálnímu využívání vody**, která povedou k úspoře vody a v mnoha případech také k úspoře energie.

Článek 9 rámcové směrnice o vodě vyžaduje provedení **cenových politik**, které vytvoří pobídky k účinnému využívání vody. Stanovení ceny je mocný nástroj zvyšování informovanosti spotřebitelů a slučuje environmentální i hospodářské přínosy, přičemž současně podněcuje inovace. Předpokladem pro jakoukoli pobídkovou cenovou politiku je **měření spotřeby**. Článek 9 vyžaduje rovněž **uhrazení nákladů** (včetně nákladů na životní prostředí a zdroje) na vodohospodářské služby, a to s ohledem na zásadu „platí znečišťovatel“. Sdělení Komise z roku 2007 o nedostatku vody a suchu²⁷ obsahovalo možnosti týkající se „zavedení vhodných poplatků za vodu“, „účinnějšího povolování využívání vody“ a „podpory technologií a postupů umožňujících racionální využívání vody“. Tato opatření pro racionální využívání vody jsou v souladu s celkovým cílem účinnosti zdrojů obsaženým ve strategii Evropa 2020²⁸.

Jak ukazuje přezkum politiky pro řešení nedostatku vody a sucha provedený Komisí, při provádění politických nástrojů stanovených ve sdělení z roku 2007 bylo dosaženo jen omezeného pokroku. Přezkum zdůrazňuje vysoký nevyužitý potenciál opatření pro racionální využívání vody ve všech hlavních odvětvích využívajících vodu (zemědělství, průmysl, distribuční sítě, budovy a energetika). Konstatuje, že zavedení vodního účetnictví a cílů racionálního využívání vody na úrovni odvětví by poskytlo pevnější základ pro účinná a cílená opatření na ochranu vod. Z posouzení plánů povodí podle rámcové směrnice o vodě vyplývá, že situace ve vztahu k článku 9 není o mnoho lepší: pobídkové a transparentní stanovení cen vody se neprovádí ve všech členských státech a odvětvích využívající vodu, mimo jiné z důvodu chybějícího měření spotřeby. Pouze 49 % plánů povodí hodlá změnit systém cen vody s cílem podpořit racionálnější využívání vody a pouze 40 % zahrnuje opatření, která zlepšují měření spotřeby vody. Není-li stanovena cena za vzácný zdroj, jako je voda, lze to považovat za dotaci škodící životnímu prostředí. Kromě toho úzký výklad pojmu vodohospodářské služby některými členskými státy brání pokroku v provádění politiky

²⁷ Sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu o řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii. KOM(2007) 414, 18.7.2007.

²⁸ Plán pro Evropu účinněji využívající zdroje, KOM(2011) 57, 20.9.2011.

úhrady nákladů mimo oblasti pitné vody a kanalizace²⁹. To možný dopad těchto ustanovení rámcové směrnice o vodě značně omezuje.

Zatímco bude Komise pokračovat ve **využíváních opatřeních** s cílem zajistit dodržování článku 9, bude se snažit provádění usnadnit vytvořením **pokynů** v rámci společné prováděcí strategie. Pokyny se zaměří na metodiku **posouzení nákladů a přínosů** opatření v oblasti vodní politiky, která podpoří nákladovou efektivnost a další uplatňování koncepce plateb za ekosystémové služby. To pomůže určit opatření pro racionální využívání vody a uplatnit zásadu „platí znečišťovatel“. Kromě toho se politika cen vody uvažuje jako podmínka *ex ante* pro získání financování některých projektů v rámci návrhů Komise týkajících se fondu pro rozvoj venkova a Fondu soudržnosti. Pokud by tyto návrhy byly podpořeny, představovaly by další pobídku pro efektivní stanovení cen vody.

Komise určila řadu dalších opatření, která by mohla významně zlepšit kvantitativní vodní hospodářství a racionální využívání vody v Evropě, čímž by rovněž přispěla k cílům v oblasti kvality vody.

Za prvé Komise spolu s agenturou EEA vytvořila **vodní účetnictví** na úrovni povodí a oblastí povodí. Toto účetnictví bude muset být ve spolupráci s členskými státy a zúčastněnými stranami v kontextu společné prováděcí strategie rámcové směrnice o vodě dále upřesněno, ale v mnoha povodích představuje „chybějící článek“ vodního hospodářství. Vodohospodáři se z něj dozvědí, kolik vody do povodí vtéká a kolik z něj vytéká a kolik vody může podle realistických očekávání být k dispozici před tím, než se povoluje její využívání. Vodní účetnictví vyplňuje mezeru tím, že spojuje poznatky, které byly dosud dostupné pouze roztržitě a nesouvisle. Pokud by se široce používalo, mohlo by významně napomoci řešení problému nedostatku vody, např. díky lepší analýze strukturálních a nárazových kategorií nedostatku vody a díky poskytování lepších poznatků týkajících se ukazatelů v oblasti vodních zdrojů. Vodní účetnictví je úzce spjata s určením ekologického průtoku, jelikož by mělo zajistit, že se budou respektovat potřeby přírody a že vodní bilance zůstane v rámci povodí v udržitelných mezích. Samotné vodní účetnictví však nestačí, protože jimi poskytované informace jsou pouze základem pro opatření.

Za druhé by správy povodí měly v zájmu racionalizace využívání vody stanovit **cíle racionálního využívání vody** pro povodí, která trpí – nebo podle předpokladů budou trpět – nedostatkem vody, a to na základě **ukazatelů nedostatku vody** vypracovaných v rámci procesu společné prováděcí strategie a uplatněných na úrovni povodí. Tyto cíle by se měly vztahovat na všechna hlavní odvětví využívající vodu (průmysl, energetiku, zemědělství, domácnosti atd.) a měly by být úzce spjata s cílem dobrého stavu. Měly by spolu s výše uvedenými pobídkovými cenami vody zabránit možnému **zpětnému účinku** (tj. zlepšení efektivnosti využívání vody vedoucímu k nárůstu, nikoli poklesu využívání a spotřeby vody). Mohly by se stát součástí procesu povolování využívání vody a stanovení cílů v plánech povodí. To by mohlo přinést úspory vody a energie, což bude přínosem pro vodní ekosystémy, omezí náklady a sníží emise skleníkových plynů. K zajištění soudržnosti a srovnatelnosti navrhuje Komise vypracovat **společnou metodiku EU** pro stanovení cílů racionálního využívání vody, které se dohodnou v rámci procesu společné prováděcí strategie.

Za třetí provedla Komise analýzu možností pro racionalizaci využívání vody ve stavebnictví a rozhodla se vytvořit dobrovolná kritéria pro ekoznačku a zelené veřejné zakázky EU³⁰

²⁹ Po obdržení stížnosti zahájila Komise proti devíti členským státům řízení pro porušení práva z důvodu jejich úzkého výkladu pojmu vodohospodářské služby.

týkající se hlavních produktů souvisejících s využíváním vody a začlenit **produkty související s využíváním vody** do pracovního plánu směrnice o **ekodesignu**, a to v rozsahu uvedeném v tomto plánu³¹. Tato možnost přináší několik výhod: je jasná pro spotřebitele, kteří v budoucnosti na trhu naleznou pouze efektivnější zařízení a produkty související s využíváním vody, které budou jasně označené na základě své efektivnosti; je založena na progresivním přístupu, jelikož nevyžaduje dodatečné vybavení stávajících budov, ale postupné nahrazení starých produktů na trhu efektivnějšími; přinese značné úspory energie, protože velká část vody spotřebovávané domácnostmi se ohřívá. Úspory energie díky efektivnějším kohoutkům a sprchám v roce 2020 odpovídají 10,75 Mtoe a v roce 2030 asi dvojnásobnému množství. Tyto úspory se rovnají přibližně 3,5 % celkové spotřeby energie v domácnostech v EU 27 nebo přibližně 1 % celkové spotřeby energie v EU 27.

Za čtvrté, v oblasti zemědělství přinášejí návrhy Komise na **reformu SZP**, které jsou v současné době předmětem diskuse, v rámci II. pilíře pro rozvoj venkova prostor pro financování za účelem zlepšení **účinnosti zavlažování** způsoby, které jsou v souladu s cíli rámcové směrnice o vodě a brání zpětnému účinku. To zahrnuje minimální snížení využívání vody. Komise doufá, že tato opatření budou v konečném dohodnutém znění SZP podpořena. Je to významné vzhledem k tomu, že zemědělství představuje 24 % odběru vody v Evropě, a přestože se to v porovnání se 44 % odběru vody pro chlazení při výrobě energie nezdá jako velké množství, jeho dopad na zásoby vody je mnohem větší. Při výrobě energie se téměř všechna voda použitá k chlazení vrací do vodního útvaru, avšak v zemědělství je to často jen jedna třetina³².

Za páté, pokud jde o problém úniků vody z vodovodních sítí, Komise se domnívá, že ty lze řešit pouze případ od případu, aby bylo možno posoudit environmentální a hospodářské přínosy ze snížení míry úniků. Situace v různých členských státech i v rámci jednotlivých států je velmi různá, neboť míra úniků vody se pohybuje mezi 7 a 50 či více procenty. Komise bude spolupracovat s vodohospodářským sektorem EU na urychlení vývoje a rozšíření **osvědčených postupů** v oblasti udržitelné hospodářské míry úniků a obecněji na strategické vizi pro budoucnost vodohospodářské infrastruktury, která napomůže jejímu přizpůsobení změnám klimatu ve světě stále více omezených zdrojů.

Za šesté, dalším nástrojem používaným většinou mimo EU, který by mohl přispět k racionalizaci využívání vody a překonání zatížení vodních zdrojů, je **obchodování s právy na využívání vody**, pokud se stanoví udržitelný celkový limit pro využívání vody. Toto obchodování s sebou nese relativně značné administrativní náklady a v zásadě má smysl pouze mezi uživateli vody ve vymezeném povodí. Ačkoli by nebylo užitečné zřídit takový systém na úrovni EU, Komise navrhuje vytvořit **pokyny společné prováděcí strategie**, které by pomohly rozvoji obchodování s právy na využívání vody v těch členských státech, které se rozhodnou ho použít.

Tabulka 3

³⁰ Ekoznačka EU, <http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/>; zelené veřejné zakázky EU, http://ec.europa.eu/environment/gpp/index_en.htm.

³¹ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2009/125/ES o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, Úř. věst. L 285, 31.10.2009; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku, Úř. věst. L 153, 18.6.2010.

³² <http://www.eea.europa.eu/articles/the-water-we-eat>.

Opatření navrhovaná plánem	Kdo je provede?	Do kdy?
Prosazovat povinnosti stanovení cen vody / úhrady nákladů vyplývající z rámcové směrnice o vodě, včetně měření odběru v příslušných případech. Stanovit ceny vody / úhradu nákladů jako podmínku <i>ex ante</i> v rámci fondů politiky rozvoje venkova a politiky soudržnosti.	Komise Rada, Evropský parlament a Komise	Probíhá Od roku 2014
Vypracovat pokyny společné prováděcí strategie pro obchodování s právy na využívání vody a pro posouzení nákladů a přínosů.	Komise, členské státy a zúčastněné strany	2014
Zajistit, aby snížení spotřeby vody bylo podmínkou pro některé projekty zavlažování v programu rozvoje venkova.	Rada, Evropský parlament a Komise	Od roku 2014
Vypracovat pokyny společné prováděcí strategie týkající se vodního účetnictví (a ekologických průtoků).	Komise, členské státy a zúčastněné strany	2014
Vypracovat pokyny společné prováděcí strategie pro stanovení cílů.	Komise, členské státy a zúčastněné strany	2014
Zahrnout produkty související s využíváním vody do pracovního plánu směrnice o ekodesignu. Rozvíjet dobrovolná kritéria pro ekoznačku a zelené veřejné zakázky EU.	Komise	2012 2013
Šířit osvědčené postupy/nástroje k dosažení udržitelné hospodářské míry úniků.	Komise, členské státy a vodohospodářství	2013

2.4. Zranitelnost vod v EU: problémy a řešení

Údaje z posouzení dopadů k tomuto plánu vykazují v Evropě v posledních desetiletích stoupající tendence, pokud jde o vysychání říčních toků a ztráty související s povodněmi. To podtrhuje nutnost zlepšit odolnost vodního ekosystému, tak aby se přizpůsobil měnícímu se klimatu, které zřejmě přinese i další tlaky, jako je vyšší teplota vody a invazivní cizí druhy. Zároveň je třeba prověřit opatření založená na integrovaném přístupu zvládnutí katastrof a konkrétně zaměřená na řešení důsledků mimořádných událostí, jako jsou období sucha a povodně, jejichž četnost, intenzita a míra škod na životním prostředí a na hospodářství zřejmě během minulých třiceti let vzrostly.

Směrnice EU o povodních vyžaduje do roku 2015 vypracování plánů pro zvládnutí povodňových rizik v plné koordinaci s druhým cyklem plánů povodí, které mají být hotovy rovněž v roce 2015. Plány zvládnutí povodňových rizik by se měly zohlednit také při vytváření plánů pro zvládnutí rizik týkajících se více odvětví a více rizik. To by snad mělo přinést lepší využívání půdy a územní plánování, které patřičně zohlední změny klimatu, odolnost vůči katastrofám a adaptační potřeby³³.

Mezi opatření, která mohou značně přispět k omezení nepříznivých účinků povodní a sucha, patří **zelená infrastruktura**, zejména **opatření pro přirozené zadržování vody**. Sem se řadí obnova záplavových území a mokřadů, které mohou v obdobích hojných – nebo nadměrných – srážek zadržovat vodu pro použití v období nedostatku. Zelená infrastruktura může pomoci zajistit poskytování ekosystémových služeb v souladu se strategií EU v oblasti biologické rozmanitosti³⁴. Dalším opatřením, které může snížit rizika povodní, je omezení zakrývání půdy³⁵. Tato opatření by měla být zařazena jak do plánů povodí, tak do plánů zvládnutí povodňových rizik, a jak bylo uvedeno výše, měla by se stát prioritou pro financování v rámci **SZP, Fondu soudržnosti a strukturálních fondů**.

Sdělení Komise z roku 2007 o řešení problému nedostatku vody a sucha zahrnovalo kromě výše uvedených možností pro racionalizaci využívání vody také návrh, aby se „zvažovala dodatečná infrastruktura pro zásobování vodou“. Sdělení rovněž navrhlo systém priorit pro využívání vody, podle něž se dodatečné možnosti zásobování vodou (např. odsolování) zvažují až poté, kdy byla vyčerpána všechna ostatní zlepšení efektivnosti na straně poptávky. Mělo by se tak dít na základě analýzy nákladů a přínosů.

Během konzultací se zúčastněnými stranami vedoucích k tomuto plánu se objevila otázka další alternativní možnosti zásobování vodou vyžadující pozornost EU, a sice **opětovného využití vody k zavlažování nebo pro průmyslové účely**. Má se za to, že opětovné využití vody (např. z čistíren odpadních vod nebo průmyslových zařízení) má menší dopad na životní prostředí než jiné alternativní zásobování vodou (např. převádění vod a odsolování), ale v EU se využívá pouze v omezené míře. To je zřejmě způsobeno tím, že neexistují společné environmentální/zdravotní normy EU pro opětovně využívanou vodu, a možnými překážkami, které by bránily volnému pohybu zemědělských produktů zavlažovaných opětovně využívanou vodou. Komise prozkoumá **nejvhodnější nástroj na úrovni EU**, který může podpořit opětovné využití vody, včetně nařízení stanovujícího společné normy. V roce 2015 předloží návrh na základě řádného posouzení dopadů, aby se zajistilo zachování vysoké úrovně ochrany veřejného zdraví a životního prostředí v EU.

Pokud jde o období sucha, bude Komise i nadále rozvíjet **evropské observatoře pro sledování sucha**, které mají fungovat jako systém včasného varování s cílem zvýšit připravenost členských států i zúčastněných stran. Bude rovněž prosazovat příslušné požadavky podle rámcové směrnice o vodě a prostřednictvím své zpětné vazby k prvnímu cyklu plánů povodí podporovat členské státy, aby lépe začlenily zvládnutí rizik sucha a

³³ Komise vypracovala Evropský systém pro informace o povodních jako účinný nástroj pro zlepšení připravenosti na přeshraniční povodně v Evropě, který byl přijat v rámci služby GMES pro zvládnutí mimořádných situací (GIO EMS).

³⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020. KOM(2011) 244, 3.5.2011.

³⁵ Pracovní dokument útvarů Komise „Pokyny týkající se osvědčených postupů k omezování, zmírňování nebo kompenzace zakrývání půdy“, SWD(2012) 101 final/2, 15.5.2012.

aspekty změn klimatu do budoucích plánů povodí a při vytváření plánů pro zvládání rizik týkajících se více odvětví a více rizik.

Tabulka 4

Opatření navrhovaná plánem	Kdo je provede?	Do kdy?
Vypracovat pokyny společné prováděcí strategie týkající se opatření pro přirozené zadržování vody (zelená infrastruktura).	Komise, členské státy a zúčastněné strany	2014
Ekologický I. pilíř SZP na podporu opatření pro přirozené zadržování vody (prostřednictvím ploch využívaných v ekologickém zájmu).	Komise a členské státy	Od roku 2014
Využívat strukturální fondy a Fond soudržnosti, jakož i půjčky od EIB na podporu opatření pro přirozené zadržování vody.	Komise, EIB a členské státy	2014–2021
Prosazovat požadavky rámcové směrnice o vodě v oblasti zvládání rizik sucha.	Komise	Probíhá
Vypracovat plány pro zvládání povodňových rizik.	Členské státy	2015
Navrhnout (regulační) nástroj týkající se norem pro opětovné využití vody.	Komise	2015
Dále rozvíjet evropské observatoře pro sledování sucha.	Komise	2013–2014

2.5. Průřezová řešení

Komise určila řadu průřezových možností, jak se přiblížit cílům vodní politiky EU.

Inovační partnerství v oblasti vody a v oblasti produktivity a udržitelnosti zemědělství, která byla zahájena v letošním roce³⁶, pomohou nalézt řešení vodohospodářských problémů v komunálním, průmyslovém a zemědělském prostředí. Povedou jak k environmentálním cílům, tak k tržním příležitostem. Existuje rychle rostoucí světový trh s vodou, jenž podle odhadů dosáhne do roku 2020 objemu 1 bilionu EUR. Jednoprocentní zvýšení tempa růstu v odvětví vodního hospodářství v Evropě by mohlo pomoci vytvořit 10 až 20 tisíc nových pracovních míst. Využitím nových a významných tržních příležitostí může Evropa postupně získat vedoucí postavení na světovém trhu inovací a technologií souvisejících s vodou. Inovační partnerství se pokusí usnadnit propojení strany nabídky a poptávky v oblasti

³⁶ Sdělení Komise o evropském inovačním partnerství v oblasti hospodaření s vodou, COM(2012) 216 final, 10.5.2012. Sdělení Komise o evropském inovačním partnerství „Produktivita a udržitelnost zemědělství“, COM(2012) 79 final, 29.2.2012.

inovativních řešení a šířit řešení vyzkoušená, např. prostřednictvím vytvoření elektronického „tržště“ a zřízení zvláštních sítí.

Ostatní průřezové možnosti lze v zásadě shrnout do dvou oblastí: zlepšování **znalostní základny** a **zlepšování veřejné správy**.

Pokud jde o znalostní základnu, **Evropský informační systém o vodě** (WISE) již shromažďuje pozoruhodné množství informací o stavu vod a vodní politice z celé EU. Nedostatky však přetrvávají. Informace jsou často roztržštěné a na různých úrovních rozhodování nejsou vždy snadno dostupné. Komise navrhuje rozvoj tohoto nástroje, aby se pomocí následných prováděcích plánů zajistila jeho **plná interoperabilita** s informačními systémy používanými na úrovni členských států a na evropské úrovni s cílem zlepšit naše pochopení vodních ekosystémů. Znalostní základna bude mít prospěch zejména z rozvoje a provádění INSPIRE³⁷, SEIS³⁸ a GMES a z výzkumu v oblasti vody probíhajícího v rámci sedmého rámcového výzkumného programu i z toho, který se má provádět v rámci iniciativy Horizont 2020³⁹. Pokud jde o statistiky týkající se vody, Komise navrhne, aby **předpisy týkající se environmentálních účtů a statistik**⁴⁰ zahrnovaly požadavky na informace, které jsou užitečné pro potřeby vodní politiky. V úzké spolupráci s členskými státy bude Komise rovněž usilovat o **další harmonizaci cyklů podávání zpráv** podle právních předpisů týkajících se vody s cílem snížit administrativní zátěž tím, že navrhne další integraci a v případě nutnosti cílené změny příslušných právních předpisů (rámcové směrnice o vodě, směrnice o dusičnanech, směrnice o čištění městských odpadních vod).

Komise bude i nadále podporovat práci na zlepšování **propojení vědy a politiky** a dále rozvíjet prototyp **hydroekonomického modelu** vytvářeného společným výzkumným střediskem na podporu posouzení dopadů tohoto plánu. To rovněž pomůže při hodnocení nákladů a přínosů referenčních scénářů a programů opatření vypracovaných členskými státy, a to v koordinaci s dalšími nástroji na vnitrostátní úrovni a/nebo na úrovni povodí.

Pokud jde o otázky správy, Komise navrhuje v rámci společné prováděcí strategie vytvořit jednoduchý a dobrovolný **systém vzájemného hodnocení**, jehož prostřednictvím by orgány odpovědné za oblasti povodí mohly předkládat své návrhy plánů povodí k hodnocení orgánům jiných oblastí povodí, ať už v rámci stejného členského státu, nebo ve státech jiných. Očekává se, že to podpoří vzájemné učení a zlepší kvalitu plánů a jejich soulad s požadavky rámcové směrnice o vodě. Komise by mohla na základě svého hodnocení prvního cyklu plánů povodí pomoci určit ty orgány oblastí povodí, jež by mohly z takové výměny těžit nejvíce.

V rámci reformy SZP navrhuje Komise začlenit **specifické požadavky rámcové směrnice o vodě do mechanismu podmíněnosti SZP**. Podrobnosti tohoto návrhu je třeba stanovit v aktech v přenesené pravomoci, pokud by se však k němu přistoupilo, mohl by přinést silnou pobídku pro splnění požadavků rámcové směrnice na úrovni zemědělských podniků, např. co se týče povolení k odběru a vzdouvání vody, což povede k řešení významných tlaků ze strany zemědělství na vodní prostředí.

³⁷ Viz <http://inspire.jrc.ec.europa.eu/>.

³⁸ Viz <http://ec.europa.eu/environment/seis/>.

³⁹ Viz http://ec.europa.eu/research/horizon2020/index_en.cfm.

⁴⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 691/2011 o evropských environmentálních hospodářských účtech, Úř. věst. L 192, 22.7.2011.

V rámci následných opatření k nedávnému sdělení Komise o provádění opatření EU v oblasti životního prostředí⁴¹ Komise v současné době pracuje na **posílení požadavků týkajících se kontroly a dohledu použitelných na veškeré právní předpisy EU v oblasti životního prostředí**. Využívání vody se řadí mezi klíčové oblasti, které je třeba řešit. Komise se rovněž bude věnovat otázce, jak by užší spolupráce s členskými státy prostřednictvím prováděcích dohod uzavřených v rámci partnerství mohla v budoucnu zlepšit plnění požadavků v oblastech, jako jsou nadměrné povolování využívání vody či nelegální odběr vody.

Jak Komise zdůraznila ve svém plánu pro Evropu účinně využívající zdroje, voda je vzácný zdroj, jehož efektivní využívání přinese v řadě odvětví ekonomiky významné hospodářské přínosy. Komise proto v rámci **evropského semestru** prozkoumá otázky související s vodou obsažené v **roční analýze růstu** a případně i **doporučení pro jednotlivé členské státy**. Pokud jde o třetí země, bude pracovat v rámci procesu přistoupení a strukturovaných dialogů se sousedními zeměmi EU.

V neposlední řadě Komise podporuje využití **nástrojů zvyšování povědomí**, jako jsou informační kampaně⁴², systémy certifikace⁴³ a stanovování ekologické stopy⁴⁴, které poskytnou uživatelům vody pobídky pro udržitelná rozhodnutí.

Návrh se snaží dosáhnout dalekosáhlého zlepšení vodních ekosystémů, které přispěje k dosažení cíle strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti zastavit do roku 2020 úbytek biologické rozmanitosti a degradaci ekosystémových služeb v EU a v maximálním proveditelném rozsahu je obnovit. Zintenzivní práci na zvyšování odolnosti vůči katastrofám⁴⁵ a přizpůsobení se změnám klimatu⁴⁶ a dosáhne „milníku pro oblast hospodaření s vodou“ v plánu EU pro účinnější využívání zdrojů. Vzhledem k tomu, že tlak, k němuž dochází na pevnině, ovlivňuje do značné míry také stav mořského prostředí, přispěje plán k dosažení dobrého environmentálního stavu podle rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí⁴⁷, pokud bude prováděna přiměřená koordinace s programy opatření podle strategií pro mořské prostředí, které mají být předloženy do roku 2015.

Pokud jde o přeshraniční vodní útvary, bude Komise i nadále pracovat na podpoře kandidátských a sousedních zemí, aby sladily své právní předpisy s *acquis* EU v oblasti životního prostředí, a poskytovat zemím technickou pomoc.

Tabulka 5

Opatření navrhovaná plánem	Kdo je provede?	Do kdy?
Provádět inovační partnerství v oblasti vody a produktivity a udržitelnosti zemědělství.	Komise a zúčastněné strany	Od roku 2013

⁴¹ [Sdělení Komise o větším využití potenciálu opatření EU v oblasti životního prostředí: budování důvěry prostřednictvím lepších znalostí a lepší schopnosti reakce](#), COM(2012)95 final, 7.3.2012.

⁴² Viz komunikační kampaň „Generation Awake“, <http://www.generationawake.eu/en>.

⁴³ Viz *European Water Stewardship* (dobré hospodaření s vodou v Evropě), <http://www.ewp.eu/activities/water-stewardship/>.

⁴⁴ Viz ISO, http://www.iso.org/iso/catalogue_detail?csnumber=43263.

⁴⁵ Sdělení Komise o přístupu Společenství v oblasti prevence přírodních katastrof a katastrof způsobených člověkem, KOM(2009) 82 v konečném znění.

⁴⁶ Komise pracuje na vytvoření integrované evropské strategie pro přizpůsobení se změnám, která by měla být k dispozici v roce 2013.

⁴⁷ Směrnice 2008/56/ES, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky, Úř. věst. L 164, 25.6.2008.

Modernizovat Evropský informační systém o vodě (WISE).	EEA, Komise, členské státy a zúčastněné strany	2015
Zefektivnit požadavky na podávání zpráv a statistiky.	EEA, Komise, členské státy a zúčastněné strany	2014
Dokončit hydroekonomický model.	EEA, Komise, členské státy a zúčastněné strany	2013
Pokračovat v práci v rámci společné prováděcí strategie pro propojení vědy a politiky.	EEA, Komise, členské státy a zúčastněné strany	Probíhá
Zřídit a využívat systém vzájemného hodnocení plánů povodí v rámci společné prováděcí strategie.	Komise, členské státy a zúčastněné strany	2013–2016
Přidat požadavky rámcové směrnice o vodě do mechanismu podmíněnosti SZP.	Rada, Evropský parlament a Komise	Jakmile budou splněny podmínky v návrhu Komise (tj. nejdříve v roce 2014)
Posílit požadavky týkající se kontroly a dohledu.	Komise	2013
Prozkoumat v rámci evropského semestru doporučení jednotlivým členským státům týkající se vodní politiky.	Komise, a Evropská rada	2013
Podporovat nástroje pro zvyšování povědomí veřejnosti o spotřebě vody (např. dobrovolné systémy označování a certifikace).	Komise, členské státy a zúčastněné strany	Probíhá

2.6. Globální aspekty

Plán se zaměřuje především na evropské vody. Voda je otázka místní povahy, ale zároveň se jedná o celosvětový problém, který souvisí s celou řadou otázek, jako jsou např. zajišťování potravin, desertifikace, změna klimatu, následky přírodních a člověkem způsobených katastrof atd., které mají významné hospodářské, sociální a bezpečnostní souvislosti. EU se mnoha těmito oblastmi zabývá v návaznosti na své závazky přijaté v rámci Agendy 21, tří úmluv z Ria (o desertifikaci, změnách klimatu a biologické rozmanitosti), rozvojových cílů tisíciletí týkajících se vody, Johannesburského prováděcího plánu a nejnověji konference Rio+20. Tato činnost bude pro EU i nadále vysokou prioritou.

Svět již naplnil rozvojový cíl tisíciletí do roku 2015 snížit na polovinu počet lidí, kteří neměli v roce 2011 udržitelný přístup k nezávadné pitné vodě, avšak mnohé africké země v oblasti přístupu k vodě zůstávají pozadu. Ke splnění rozvojového cíle tisíciletí týkajícího se přístupu k hygieně má svět ještě daleko, neboť v současnosti nemá 2,5 miliardy lidí přístup k lepším hygienickým zařízením.

Růst počtu obyvatel a soupeřící požadavky uživatelů vody povedou do roku 2025 k nárůstu celosvětové poptávky po vodě o 35 až 60 %. Do roku 2050 by to mohlo být ještě jednou tolik⁴⁸. Tyto tendence budou ještě umocněny změnami klimatu, což s sebou ponese závažné důsledky pro zajišťování potravin.

Vzhledem k novému zaměření rozvojové politiky EU⁴⁹ a k prioritám a strategiím partnerských rozvojových zemí a regionů by se otázky hospodaření s vodou v rámci rozvojové spolupráce EU měly zaměřovat na tyto aspekty:

- **Přístup k nezávadné pitné vodě a zajištění základních hygienických potřeb,** který byl Organizací spojených národů v roce 2010 prohlášen za lidské právo a potvrzen prohlášením konference Rio+20 v roce 2012⁵⁰.
- **Voda pro hospodářský růst a udržitelný rozvoj.** EU bude věnovat zvláštní pozornost přidělování a využívání vody v hospodářských odvětvích, udržitelnému zemědělství a vazbě voda-zemědělství-energetika-životní prostředí.
- **Správa vodních zdrojů.** Účinné institucionální uspořádání, které povede k řádné správě vodních zdrojů na úrovni povodí, je klíčem k dosažení závazku prohlášení z konference Rio+20 „podstatně zlepšit provádění integrovaného řízení vodních zdrojů na všech úrovních podle potřeby“. Přiměřená správa a udržitelné hospodaření s vodou na regionální a přeshraniční úrovni přispěje též k zajištění míru a politické stability díky vazbě vody a bezpečnosti.

Bude rovněž nutné vytvořit mechanismy koordinace mezi partnery EU a partnerskými regiony, které by mohly vycházet z iniciativy EU pro vodu.

Podpora EU pro partnerské země a regiony by měla navázat na zkušenosti a poznatky získané při hospodaření s vodou v EU, zejména prováděním rámcové směrnice o vodě. Inovativní řešení pro vodohospodářské výzvy, jimž čelí rozvojové země, by mohlo poskytnout a šířit rovněž inovační partnerství EU v oblasti vody.

Vodohospodářské plány partnerských zemí a politiky EU by měly brát v úvahu vodu vloženou do zemědělských produktů a průmyslových výrobků z rozvojových zemí, s nimiž obchodují. V této souvislosti by EU měla podporovat rozvoj udržitelného vodního hospodářství ve vyvážejících zemích, např. racionalizací využívání vody a zlepšením výběru plodin a jiných produktů v rámci rozvojové politiky EU.

Tabulka 6

Opatření navrhovaná plánem	Kdo je provede?	Do kdy?
----------------------------	-----------------	---------

⁴⁸ Evropská zpráva o rozvoji za rok 2011/2012, http://ec.europa.eu/europeaid/CO/development-policies/research-development/erd-2011-2012_en.htm.

⁴⁹ Agenda pro změnu, KOM(2011) 637 v konečném znění, přijato dne 13. října 2011.

⁵⁰ Viz <http://www.uncsd2012.org/index.html>.

Zlepšit přístup k nezávadné pitné vodě a základním hygienickým službám.	Komise, členské státy a zúčastněné strany	Probíhá a dále od roku 2014
Podporovat udržitelné řízení vodních zdrojů.	Komise, členské státy a zúčastněné strany	Probíhá a dále od roku 2014

3. ZÁVĚRY A VÝHLED PRO VODNÍ POLITIKU EU

Plán stanovil klíčová opatření, která by měli vodohospodáři a tvůrci politiky provést pro řešení výzev, jimž čelí vodní prostředí.

Je možné a nutné, aby členské státy zlepšily provádění rámcové směrnice o vodě a snížily hydromorfologický tlak v našich povodích tím, že obnoví kontinuitu říčních toků, například využitím zelené infrastruktury. To může zároveň snížit zranitelnost EU vůči povodním a suchu. V rámci SZP, Fondu soudržnosti a strukturálních fondů existuje prostor pro financování zavádění zelené infrastruktury, zejména pokud budou podpořeny stávající návrhy Komise pro víceletý finanční rámec. Na podporu tohoto cíle by bylo možné vytvořit také pokyny společné prováděcí strategie.

Je třeba napravit nadměrné povolování využívání vody a respektovat potřeby přírody: ekologické průtoky. Komise bude v rámci procesu společné prováděcí strategie pracovat na tvorbě jednotného chápání této koncepce a způsobů výpočtu. Během práce na plánu Komise spolu s agenturou EEA vypracovala rovněž vodní účetnictví, které umožní vodohospodářům získat realističtější pohled na dostupnost vody na úrovni povodí či oblastí povodí. Jakmile budou tyto nástroje v rámci společné prováděcí strategie rozvinuty, umožní podstatně lepší povolování využívání vodních zdrojů.

Stav vod v EU stále ohrožuje rozptýlené znečištění a znečištění z bodových zdrojů, a to i přes pokrok dosažený v rámci právních předpisů o dusičnanech, čištění odpadních vod, průmyslových emisích, prioritních látkách a přípravcích na ochranu rostlin. Je nutné úplnější provádění těchto právních předpisů a Komise bude pokračovat v jejich prosazování. EU nabízí finanční podporu, ta však může jen doplňovat, nikoli nahrazovat dlouhodobé investiční plány členských států a soukromého sektoru v těchto oblastech.

Racionální využívání vody může pomoci omezit problémy nedostatku vody. Stanovení cen vody na základě objemového měření je účinným nástrojem k racionalizaci využívání vody, ale i přes právní požadavky podle rámcové směrnice o vodě není využíváno v plné míře. Komise bude pokračovat v prosazování těchto požadavků a zároveň pracovat na společné prováděcí strategii, aby zlepšila metodiku pro odpovídající úhradu nákladů, která zahrne náklady na ochranu životního prostředí. Kromě toho Komise navrhuje, aby společná prováděcí strategie vytvořila společnou metodiku pro cíle racionálního využívání vody, které by se případně začlenily do plánů povodí. Racionalizace využívání vody je zvláště naléhavá v některých odvětvích. V zemědělství plánuje návrh Komise týkající se II. pilíře SZP (rozvoj venkova) podporu pro zlepšení účinnosti zavlažování, pokud dojde ke snížení spotřeby vody. Pro budovy Komise navrhuje zahrnout produkty související s využíváním vody do pracovního plánu směrnice o ekodesignu v rozsahu uvedeném v tomto plánu, tedy nákladově efektivní řešení, které by mohlo mít významné vedlejší přínosy pro snížení spotřeby energie.

Komise zváží vytvoření regulačního nástroje, který by nastavil celoevropské standardy pro opětovné využití vody, a tím odstranil překážky bránící širšímu využití tohoto alternativního zásobování vodou. To by pomohlo zmírnit nedostatek vody a zmenšit zranitelnost.

Provádění opatření navržených v tomto plánu bude podporovat řada průřezových nástrojů. Inovační partnerství v oblasti vody a produktivity a udržitelnosti zemědělství budou podporovat zkoušení a šíření inovativních řešení tím, že pomohou sladit nabídku inovací s poptávkou. Hydroekonomický model vypracovaný společným výzkumným střediskem napomůže vodohospodářům při posuzování nákladové efektivity opatření obsažených v jejich plánech povodí. Rozvoj Evropského informačního systému o vodě a jeho větší interoperabilita usnadní orgánům s rozhodovací pravomocí přístup k zásadním informacím. Bude k dispozici systém vzájemného hodnocení, který usnadní vzájemné učení při tvorbě plánů povodí. Pokud bude odsouhlasen stávající návrh SZP předkládaný Komisí, přidání specifických požadavků podle rámcové směrnice o vodě do mechanismu podmíněnosti bude představovat silnou pobídku k dodržování těchto požadavků. V neposlední řadě by Komise mohla v rámci evropského semestru vydat doporučení pro jednotlivé členské státy, která by určila opatření prospěšná pro hospodářské i vodní prostředí.

Na konci stávajících jednání o víceletém finančním rámci Komise zhodnotí jejich výsledek, a pokud se to ukáže nezbytné k dosažení cílů vodní politiky, předloží případně další návrhy právních předpisů týkající se například měření spotřeby, opatření pro přirozené zadržování vody a cílů racionálního využívání vody.

Provádění a sledování návrhů plánu se bude případně opírat o společnou prováděcí strategii rámcové směrnice o vodě, ve které je Komise představí a bude provádět následné kroky. Komise vytvoří a bude pravidelně aktualizovat srovnávací přehled ke kontrole pokroku v provádění. Rámcová směrnice o vodě musí být do roku 2019 přezkoumána a případně revidována. Při přípravě tohoto přezkumu zhodnotí Komise stav provádění všech aspektů plánu a případně navrhne změny směrnice, které dosažení jejích cílů usnadní. Tyto změny by mohly znamenat změnu některých nezávazných návrhů obsažených v plánu v právně závazné požadavky, pokud by se dobrovolný přístup ukázal jako nedostačující.

Tento plán jasně stanovil cíl a plán rozvoje pro vodní politiku EU. Dosažení cíle je věcí politické vůle a zapojení zúčastněných stran v nadcházejících letech.

Tabulka 7 podává přehled návrhů opatření plánu popsanych v tomto dokumentu a lhůty pro jejich provedení.

Jednotlivé cíle plánu	Jak toho dosáhnout?			
	Dobrovolné	Regulace	Podmíněnost	Priorita pro financování
Účinné pobídkové ceny vody	Pokyny společné prováděcí strategie pro obchodování s právy do roku 2014	Prosazování článku 9 rámcové směrnice o vodě (probíhá)	Podmínky ex ante v rámci fondů pro politiku rozvoje venkova a politiku soudržnosti od roku 2014	
Měření spotřeby		Prosazování článku 9 rámcové směrnice o vodě (probíhá)		
Snížení využívání vody v zemědělství			Předpoklad pro některé zavlažovací projekty v rámci rozvoje venkova od roku 2014	
Omezení nelegálního odběru/vzdouvání vod	Využití GMES od roku 2013	Případná iniciativa EU ve oblasti kontroly v roce 2013	Podmíněnost v rámci SZP, jakmile budou splněny podmínky v návrhu Komise (tj. nejdříve v roce 2014)	
Povědomí o spotřebě vody (např. vložení do celosvětově obchodovaného zboží)	Podpora dobrovolného označování a režimů certifikace			
Maximální využívání opatření pro přirozené zadržování vody (zelená infrastruktura)	Pokyny společné prováděcí strategie do roku 2014		Ekologizace I. pilíře SZP (plochy využívané v ekologickém zájmu) od roku 2014	Strukturální fondy a Fond soudržnosti a půjčky EIB (2014–2021)
Zařízení umožňující efektivní využívání vody v budovách	Kritéria pro ekoznačku a zelené veřejné zakázky EU 2013	Pracovní plán směrnice o ekodesignu v roce 2012		
Snížení úniků vody	Osvědčené postupy/nástroje v oblasti udržitelné hospodářské míry úniků v roce 2013			Strukturální fondy a Fond soudržnosti a půjčky EIB (2014–2021)
Maximalizace opětovného využití vody		Možné nařízení v roce 2015		Strukturální fondy a Fond soudržnosti a půjčky EIB (2014–2021)

Jednotlivé cíle plánu	Jak toho dosáhnout?			
	Dobrovolné	Regulace	Podmíněnost	Priorita pro financování
Zlepšení veřejné správy	Vzájemné hodnocení plánů povodí (2013–2016)			
Uplatnění vodního účetnictví Uplatnění ekologických průtoků Stanovování cílů	Pokyny společné prováděcí strategie o vodním účetnictví / ekologickém průtoku do roku 2014 Pokyny společné prováděcí strategie o stanovování cílů do roku 2014			
Snížení povodňového rizika	Prostřednictvím zelených infrastruktur (viz výše) Evropský systém informací o povodních	Plány zvládní povodňových rizik do roku 2015		
Snížení rizika sucha	Prostřednictvím zelených infrastruktur (viz výše) Evropské observatoře pro sledování sucha v letech 2013–2014	Prosazování požadavků rámcové směrnice o vodě (probíhá)		
Lepší výpočet nákladů a přínosů	Pokyny společné prováděcí strategie do roku 2014			

	Jak toho dosáhnout?			
Jednotlivé cíle plánu	Dobrovolné	Regulace	Podmíněnost	Priorita pro financování
Zlepšování znalostní základny	<p>Modernizace Evropského informačního systému o vodě do roku 2015</p> <p>Hydroekonomický model do roku 2013</p> <p>Opatření společné prováděcí strategie týkající se propojení vědy a politiky (probíhá)</p>	Požadavky na podávání zpráv / statistiky do roku 2014		
Podpora rozvojových zemí				<p>Zlepšit přístup k nezávadné pitné vodě a zajištění základních hygienických potřeb</p> <p>Podporovat integrované udržitelné řízení vodních zdrojů</p> <p>(Probíhá a 2014–2021)</p>

	Jak toho dosáhnout?			
Jednotlivé cíle plánu	Dobrovolné	Regulace	Podmíněnost	Priorita pro financování
Boj proti znečištění	Zpráva o léčivech a životním prostředí (2013)	<p>Cílené prosazování rámcové směrnice o vodě, směrnic o normách environmentální kvality / prioritních látkách, o dusičnanech, o čištění městských odpadních vod a o průmyslových emisích, které se zaměřuje na</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. požadavky na sledování podle rámcové směrnice o vodě – směrnice o normách environmentální kvality / prioritních látkách; 2. rozšíření zranitelných oblastí (ohrožených dusičnany) a posílení akčních programů (probíhá); 3. zlepšení míry plnění požadavků na čištění odpadních vod prostřednictvím dlouhodobého plánování investic (včetně fondů EU a půjček EIB) do roku 2018, příprava prováděcích plánů do roku 2014; 4. zajištění, aby vydávaná povolení průmyslových emisí stanovila mezní hodnoty emisí, které jsou v souladu s nejlepšími dostupnými technikami a zohledňují příslušné cíle vodní politiky, a to do roku 2016. <p>Přijetí navrhovaných změn směrnice o normách environmentální kvality / prioritních látkách</p>	<p>Přidání směrnice o udržitelném používání pesticidů do mechanismu podmíněnosti v rámci SZP, jakmile budou splněny podmínky v návrhu Komise (tj. nejdříve v roce 2014)</p>	

	Jak toho dosáhnout?			
Jednotlivé cíle plánu	Dobrovolné	Regulace	Podmíněnost	Priorita pro financování
Průřezové	Inovační partnerství v oblasti vody a produktivity a udržitelnosti zemědělství od roku 2013	Všeobecné vymáhání směrnic: rámcové směrnice o vodě, směrnic o normách environmentální kvality / prioritních látkách, o dusičnanech, o čištění městských odpadních vod a o průmyslových emisích	Možná doporučení v rámci evropského semestru v roce 2013	Všeobecná priorita cílů vodní politiky v rámci SZP, strukturálních fondů a Fondu soudržnosti a půjček EIB (2014–2021)